

**Viðauki I**

Ökutæki frá eftirtöldum ríkjum teljast hafa fullnægjandi ábyrgðartryggingu við komu til landsins, og þarf ekki að framvísa grænu korti því til staðfestingar, sbr. þó undantekningar í viðauka II.

Austurríki

Belgía

Danmörk (ásamt Færeyjum)

Finnland

Frakkland (ásamt Mónakó)

Grikkland

Holland

Írland

Ítalía (ásamt San Marínó og Páfagarði)

Lúxemborg

Noregur

Portúgal

Slóvakía

Spánn

Sviss (ásamt Liechtenstein)

Stóra-Bretland og Norður Írland (ásamt Ermasundseyjum, Mön og Gíbraltar)

Svíþjóð

Tékkland

Ungverjaland

Þýskaland

**REGLUGERÐ****um lögmæltar ökutækjatrýggingar.****1. KAFLI****Viðurkenning og skráning á váttryggingarfélögum.****1. gr.**

Dómsmálaráðuneytið viðurkennir eða skráir váttryggingarfélag sem heimild hefur til þess að taka að sér lögmælt ábyrgðartryggingu vegna skráðra vélknúinna ökutækja. Viðurkenning eða skráning felur jafnframt í sér heimild til að annast lögmælt slysa-tryggingu ökumanns.

Tilkynningu um viðurkenningu eða skráningu váttryggingarfélags skal birta í Lög-birtingablaðinu.

**2. gr.**

Viðurkenningu eða skráningu sem váttryggingarfélag hefur fengið getur dóms-málaráðuneytið afturkallað. Skal sú ákvörðun birt í Lögbingingablaðinu. Við afturköllun falla allar lögmæltar ábyrgðartryggingar og slysa-tryggingar félagsins úr gildi og skulu iðgjöld endurgreidd fyrir það sem eftir er af váttryggingartímabilinu.

## 3. gr.

Viðurkennt eða skráð váttryggingarfélag skal vera aðili að samtökunum Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi sf. (A.B.Í.).

## 2. KAFLI

**Almennar reglur um starfsemi váttryggingarfélaga.**

## 4. gr.

Váttryggingarfélagi er skylt að taka að sér lögmælt ábyrgðartryggingu ökutækja og slysatryggingu ökumanns fyrir sérhvern váttryggingarskyldan aðila sem undirgengst almenn váttryggingarskilyrði félagsins ákveðin í samræmi við þá áhættu sem félagið tekur að sér.

## 5. gr.

Váttryggingin gengur í gildi þegar félagið eða umboðsmaður þess hefur tekið við váttryggingarbeiðni, nema váttryggingartaki óski eftir að hún taki gildi síðar.

Hafi váttrygging verið tekin með einhliða yfirlýsingu váttryggingartaka, t.d. símleiðis eða skriflega, er váttryggingarfélaginu heimilt að skora á váttryggingartaka að greiða iðgjaldið eða semja um greiðslu þess þegar í stað og í síðasta lagi innan viku frá móttöku slíkrar tilkynningar. Verði váttryggingartaki ekki við slíkri áskorun er váttryggingarfélaginu heimilt að fella váttrygginguna strax úr gildi, þrátt fyrir ákvæði 14. gr. Skal þá váttryggingarfélagið tilkynna váttryggingartakanum þá ákvörðun skriflega, jafnframt því að senda tilkynningu til lögreglustjóra um lok váttryggingarinnar.

## 6. gr.

Ábyrgðartryggingin skal gilda í aðildarríkjum Evrópska efnahagssvæðisins á grundvelli eins og sama iðgjalds. Váttryggingin skal veita þá vernd í hverju aðildarríki sem kveðið er á um í löggjöf viðkomandi ríkis, eða þá vernd sem íslensk löggjöf kveður á um þegar sú vernd er víðtækari.

Váttryggingarfélagið skal og taka váttrygginguna þannig að sér að sérhver váttryggingarábyrgð gagnvart þriðja manni hvíli á félaginu. Vanræksla váttryggingartaka á því að standa við skuldbindingar sínar gagnvart félaginu veitir því engan rétt til að neita greiðslu til þess sem á rétt á skaðabótum. Öll ákvæði í váttryggingarskírteini er takmarka ábyrgð félagsins að þessu leyti eru ógild.

Í samningi milli félagsins og váttryggingartaka má áskilja að váttryggingartaki skuli að öllu leyti eða að hluta bera áhættu á tjónsatburðum sem falla undir váttrygginguna, en slík ákvæði hafa engin áhrif á réttarstöðu þriðja manns. Má þannig almennt áskilja að eigin áhætta váttryggingartaka vegna hvers tjónsatburðar skuli vera tiltekin fjárhæð, allt að 70 000 krónur fyrir váttryggingartaka sem einstakling og 150 000 krónur fyrir váttryggingartaka með rekstur, ef tjónið nemur þeirri fjárhæð, eða ella að fullu, enda hafi félagið samþykkt skriflega beiðni váttryggingartaka um hámark eigin áhættu. Váttryggingarfélaginu er heimilt að setja ákvæði þess efnis í iðgjaldagrundvöll, að ef nánar tiltekin skilyrði eru uppfyllt, þá skuli váttryggingartaki bera eigin áhættu allt að 25 000 krónur. Ráðuneytið getur, að fengnum tillögum Tryggingaæftirlitsins, breytt fjárhæðum þessum árlega í samræmi við verðlagsbreytingar.

Réttarstaða slysatryggðs ökumanns fer eftir 92. gr. umferðarlaga, lögum um váttryggingarsamninga og váttryggingarskilmálum.

## 7. gr.

Þegar ökutæki er afskráð eða selt og váttryggt af hinum nýja eiganda (umráðamanni) skal váttryggingarfélag sem tryggt hafði ökutækið endurgreiða iðgjald í hlutfalli við það sem eftir er af váttryggingartímabilinu.

Hafi ökutækið eigi verið í notkun a.m.k. 30 daga samfleytt skal félagið endurgreiða iðgjaldið hlutfallslega fyrir innistöðutímabilið, enda hafi skráningamerki ökutækis þá verið í vörslu Bifreiðaskoðunar Íslands hf. Ákvæði þetta gildir ekki um dráttarvélar eða torfærutæki.

## 8. gr.

Um váttryggingu á ökutækjum sem skráð eru til leigu án ökumanns gilda auk þessarar reglugerðar sérreglur um leigu á skráningarskyldum ökutækjum til mannflutninga án ökumanns.

Í váttryggingarskilmálum fyrir önnur ökutæki skal vera ákvæði um endurkröfurétt váttryggingarfélags á hendur váttryggingartaka vegna allra tjónsatvika sem verða þegar ökutækið er leigt án ökumanns andstætt ákvæðum nefndra reglna, nema leitt sé í ljós að orsakir tjóns eða umfang verði ekki rakið til þess að ökutækið var leigt andstætt þeim reglum.

## 9. gr.

Um váttryggingu ökutækja sem skráð eru erlendis og heimilt er að nota hér á landi fer samkvæmt reglugerð um notkun erlendra ökutækja.

## 3. KAFLI

**Stofnun og lok lögmæltra ökutækjatrýgginga.**

## 10. gr.

Eigi má váttryggja skráð vélknúid ökutæki ef váttryggingartaki skuldar iðgjald fyrir eldri váttryggingu á sama ökutæki sem fallið hefur í gjalddaga á síðastliðnum tveimur árum.

## 11. gr.

Við skráningu vélknúins ökutækis skal færa sönnur á að í gildi sé vegna ökutækisins váttrygging í samræmi við ákvæði umferðarlaga. Við almenna skoðun ökutækis skal með sama hætti færa sönnur á að lögmælt váttrygging sé í gildi fyrir ökutækið.

Þegar vélknúid ökutæki er búid til að draga eftirvagn eða tengitæki skal váttryggingin einnig taka til aksturs með tengt ökutæki.

Þegar keypt er váttrygging hjá öðru váttryggingarfélagi en því sem ökutækið hefur til þessa verið váttryggt hjá skal eigandi (umráðamaður) ökutækisins senda Bifreiðaskoðun Íslands hf. staðfestingu þessa efnis. Skal staðfestingin hafa borist Bifreiðaskoðun eigi síðar en þann dag sem fyrri váttryggingin fellur úr gildi.

## 12. gr.

Þegar eigendaskipti verða að skráðu vélknúnu ökutæki gildir hin fyrri váttrygging gagnvart nýjum eiganda (umráðamanni) í 14 daga nema ökutækið hafi áður verið afskráð eða ný váttrygging keypt fyrir það.

## 13. gr.

Komi í ljós að keypt hefur verið váttrygging fyrir skráð vélknúid ökutæki andstætt ákvæði 10. gr. fellur váttryggingin þegar úr gildi. Skal váttryggingarfélagið þá strax vara váttryggingartaka við og senda tilkynningu um lok váttryggingar samkvæmt 15. gr.

## 14. gr.

Falli váttrygging vegna skráðs vélknúins ökutækis úr gildi vegna vanskila á iðgjaldi þeirrar váttryggingar má þá fyrst senda tilkynningu um lok váttryggingar samkvæmt 15. gr. að hún hafi borist lögreglustjóra í hendur 3 mánuðum eftir gjalddaga iðgjaldsins.

Tilkynning samkvæmt 1. mgr. verður ekki gefin svo gilt sé, sbr. 16. gr., ef váttryggingin er upphaflega tekin vegna annars ökutækis og vanskilin stafa frá tíma áður en váttryggingin var færð yfir á hið nýja ökutæki.

## 15. gr.

Falli váttrygging vegna skráðs vélknúins ökutækis úr gildi af annarri ástæðu en þeirri að keypt hafi verið váttrygging hjá öðru félagi skal félagið tilkynna það lögreglustjóra þar sem eigandi (umráðamaður) er skráður til heimilis.

Falli váttryggingin úr gildi af öðrum ástæðum en vegna vanskila á iðgjaldi má þó þá fyrst senda tilkynningu samkvæmt 1. mgr. að hún hafi borist lögreglustjóra 14 dögum fyrir lok váttryggingarinnar.

Félagið skal ekki senda lögreglustjóra tilkynningu samkvæmt 1. mgr. ef félagið hefur vitneskju um að ökutækið hafi verið váttryggt hjá öðru félagi eða það hafi verið afskráð.

## 16. gr.

Þegar lögreglustjóri fær tilkynningu samkvæmt 1. mgr. 15. gr. og í ljós kemur að ökutækið hefur ekki verið afskráð og að ný fullnægjandi váttrygging er ekki fyrir hendi skal taka skráningamerki af ökutækinu.

Enda þótt váttryggingin sé fallin úr gildi ber félagið áfram ábyrgð gagnvart þriðja manni á sérhverju tjóni sem verður þar til fjórar vikur eru liðnar frá því váttryggingin féll úr gildi, nema önnur fullnægjandi váttrygging hafi verið keypt. Hafi váttryggingin fallið úr gildi áður en lögreglustjóri fær tilkynningu samkvæmt 1. mgr. 15. gr. helst ábyrgð félagsins í fjórar vikur frá móttöku tilkynningarinnar.

## 17. gr.

Ákvæði 10.-16. gr. gilda einnig um váttryggingu á ökutækjum með reynslunúmer.

## 4. KAFLI

**Tjón af völdum óþekktra og óváttryggðra ökutækja.**

## 18. gr.

Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi sf. skulu bæta tjónþola líkamstjón og tjón vegna missis framfæranda sem ætla má að hlotist hafi af völdum óþekkts skráningarskylds ökutækis. Upplýsist síðar hver ábyrgð ber á tjóni öðlast A.B.Í. endurkröfufétt á hendur þeim, þ.m.t. váttryggjanda ökutækisins.

Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi sf. skulu bæta tjónþola tjón, sem hlýst af notkun óváttryggðs skráningarskylds ökutækis. A.B.Í. á endurkröfu á hendur þeim er ábyrgð ber á tjóni.

Bætur samkvæmt 1. og 2. mgr. taka ekki til endurkröfu af hálfu þriðja aðila.

Bætur skv. 2. mgr. greiðast ekki ef A.B.Í. getur sýnt fram á að tjónþoli sem af fúsum og frjálsum vilja var í ökutækinu hafi vitað að váttrygging ökutækisins var ekki í gildi þegar tjón varð. Á sama hátt bætist ekki tjón á munum, sem fluttir eru með óváttryggðu ökutæki, hafi eigandi eða sendandi munanna vitað að ökutækið var óváttryggt.

Bætur skv. 1. og 2. mgr. greiðast samkvæmt skaðabótareglum umferðarlaga og gildandi váttryggingarfjárhæðum á hverjum tíma miðað við tjónsdag.

Alþjóðlegar bifreiðatryggingar á Íslandi sf. greiða ekki bætur vegna tjóns af völdum ökutækja í eigu ríkissjóðs né ökutækja í eigu erlendra ríkja eða alþjóðastofnana, sem undanþegin hafa verið váttryggingarskyldu.

## 5. KAFLI

### Um starfsháttu endurkröfunefndar.

#### 19. gr.

Váttryggingarfélag, sem greitt hefur bætur vegna tjóns, sem ætla má að hafi verið valdið af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi, skal senda endurkröfunefnd sem starfar samkvæmt 96. gr. umferðarlaga gögn málsins. Skal félagið rekja ástæður þess, að endurkröfu skuli beitt og gera grein fyrir bótafjárhæðum og öðrum atriðum sem máli skipta.

Endurkröfunefnd skal heimill aðgangur að öllum gögnum sem váttryggingarfélag hefur byggt á bótagreiðslur sínar samkvæmt lögmæltum ökutækjetryggingum. Nefndin getur að eigin frumkvæði tekið mál til meðferðar.

#### 20. gr.

Endurkröfunefnd skal þegar tilkynna skriflega þeim sem endurkrafa beinist gegn, að mál hafi borist og gefa honum kost á því að koma sjónarmiðum sínum á framfæri innan tilskilins frests.

#### 21. gr.

Endurkröfunefnd skal tilkynna viðkomandi váttryggingarfélagi og þeim sem endurkrafa beinist gegn um niðurstöðu sína.

Nefndin skal fylgjast með því sem kostur er að fyrirmælum sé fylgt, m.a. að mál verði látið ganga til dómstóla, ef sá sem endurkrafa beinist gegn, neitar að greiða endurkröfu eða ekki semst um greiðslu hennar.

#### 22. gr.

Nefndin skal halda gerðabók, þar sem skráð skal skýrsla um fundi nefndarinnar. Þar skal í hverju máli m.a. koma fram númer máls hjá nefndinni, aðilar þess, tjónsdagur, ástæður þess að endurkröfuheimildar er óskað og niðurstaða nefndarinnar.

Nefndinni er heimilt með samþykki dómsmálaráðuneytis að ráða sér starfslíð, er undirbúi mál fyrir fundi nefndarinnar og annist önnur störf fyrir nefndina á hennar ábyrgð.

Endurkröfunefnd skal fyrir 1. mars ár hvert skila dómsmálaráðuneytinu skýrslu um störf sín á næstliðnu ári.

#### 23. gr.

Kostnaður af störfum endurkröfunefndar greiðist úr ríkissjóði. Váttryggingarfélagin skulu endurgreiða þann kostnað, skv. ákvörðun dómsmálaráðuneytis, í hlutfalli við fjölda mála, sem félagin leggja fyrir nefndina.

## 6. KAFLI

### Gildistaka.

#### 24. gr.

Reglugerð þessi sem sett er samkvæmt 4. mgr. 91. gr., 1. mgr. 94. gr. og 2. og 3. mgr. 96. gr. umferðarlaga, nr. 50/30. mars 1987, svo með hliðsjón af 8., 9. og 10. tölul. IX. viðauka við EES samninginn (tilskipun 72/166/EBE með breytingum samkvæmt tiskipunum 72/430/EBE, 84/5/EBE og 90/232/EBE og ákvörðun 91/323/EBE), öðlast

gildi 1. janúar 1994 og á við um ábyrgð á tjóni sem verður eftir gildistöku reglugerðarinnar.

Jafnframt fellur úr gildi reglugerð um ábyrgðartryggingu ökutækja o.fl., nr. 307 15. júní 1988, sbr. reglugerð nr. 95 2. mars 1992 og reglugerð nr. 270 1. júlí 1993, starfsreglur fyrir endurkröfunefnd samkvæmt 76. gr. umferðarlaga nr. 26 2. maí 1958, nr. 137 17. maí 1966, og reglur um greiðslu bóta vegna tjóna af völdum óþekktra og óvátryggðra ökutækja, nr. 153 16. júní 1970.

*Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 29. desember 1993.*

**Þorsteinn Pálsson.**

---

*Ólafur W. Stefánsson.*

## REGLUGERÐ

### um hraðfryst matvæli.

#### I. KAFLI

##### *Gildissvið og skilgreiningar.*

##### 1. gr.

Reglugerð þessi gildir um meðhöndlun, merkingu og dreifingu á hraðfrystum matvælum.

Auk ákvæða þessarar reglugerðar skulu hraðfryst matvæli uppfylla ákvæði sérreglugerða sem um þau gilda.

##### 2. gr.

Hraðfryst matvæli eru matvæli fryst á tiltekinn hátt, sem kallast hraðfrysting, og eru markaðssett sem slík. Hraðfrysting felst í því að matvælin eru gegnfryst eins hratt og auðið er miðað við eiginleika þeirra. Hitastigi hraðfrystra matvæla skal haldið við  $-18^{\circ}\text{C}$  eða lægra í allri vörinni, eftir að stöðugu hitastigi hefur verið náð.

Stóreldhús eru veitingastaðir, sjúkrahús, mótuneyti og önnur sambærileg starfsemi.

#### II. KAFLI

##### *Almenn ákvæði og búnaður.*

##### 3. gr.

Hráefni sem notuð eru í framleiðslu hraðfrystra matvæla skulu vera óskemmd, ósvikin, söluhæf og eins fersk og mögulegt er.

Meðhöndlun og hraðfrysting matvæla skal framkvæmd eins hratt og auðið er, með tilheyrandi tæknibúnaði, til að takmarka megi sem mest efna-, lífefna- og örverufræðilegar breytingar.

##### 4. gr.

Hitastig hraðfrystra matvæla skal vera stöðugt  $-18^{\circ}\text{C}$  eða lægra í allri vörinni, en má fara tímabundið upp um  $3^{\circ}\text{C}$  hið mesta, í samræmi við góðar geymslu- og dreifingar aðferðir, á meðan á dreifingu stendur og í frystirými verslana þar sem matvæli eru lögð fram til sölu.